

ΔΕΥΤΕΡΑ 16

Κατάλυσις εἰς πάντα πλὴν κρέατος

Παμφίλου μάρτυρος,
Φλαβιανού πατρ. Κων/λεως,
οἰοῦ Μαρουθᾶ Ἐπισκ.

Ἀγ. Ἀν. Γ' Ἰω. α' 1-15 • Λουκ. ιθ' 29-40, κβ' 7-39

ΤΡΙΤΗ 17

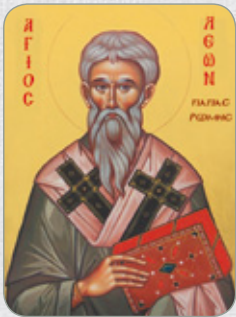

Κατάλυσις εἰς πάντα πλὴν κρέατος

† Θεοδώρου Τήρωνος,
Μαριάμνης ἱσαπ., Πουλχερίας Βασ.,
Θεοδώρου Βυζαντίου

Ἀγ. Ἀν. Ἰούδα α' 1-10 • Λουκ. κβ' 39-42, 45-κγ' 1

ΤΕΤΑΡΤΗ 18

Κατάλυσις εἰς πάντα πλὴν κρέατος

Λέοντος Πάπα Ρώμης,
Ἀγαπητοῦ Σινάου,
Παρηγορίου μάρτυρος

Ψαλμός 1ος

Ὁ Ἅγιος Φλαβιανός, ὅταν ἔγινε ἀρχιεπίσκοπος Κων/λεως καταδίκασε τὸν αἵρετικό Εὐτυχή πού ἔλεγε ὅτι ὁ Χριστός εἶχε μονό τή θεία φύση. Πέθανε μαρτυρικά καί τό λείψανό του μεταφέρθηκε στό ναό τῶν Ἀγ. Ἀποστόλων στήν Κων /πολη.

Ἡ Παναγία μας ἔχει τό πλῆθος τῶν πολλῶν οἰκτιρμῶν καί πολλή ἀγάπη στό ἀνθρώπινο γένος, πρό πάντων στούς ἀμαρτωλούς.

Ὅσιος Ἀνθίμος τῆς Χίου (1869 – 15/2/1960)

Τίποτε δέ φέρνει τόση εὐχαρίστηση καί δέ δίνει θάρρος, ὅσο τό νά ἔχει κανεῖς ἀκατάγνωστη συνείδηση.

Χρυσόστομος

Ὁ Λέων ἔζησε στά χρονιά πού βασιλεῖς ἦταν ὁ Μαρκιανός καί ἡ Πουλχερία. Στήν Δ' Οἰκουμενική Σύνοδο (451) στή Χαλκηδόνά, ἡ ἔμμεση συμμετοχή του ὑπῆρξε ζωτικῆς σημασίας γιά τήν ἀντιμετώπιση τῶν Μονοφυσιτῶν. Ὑποστήριξε μέ ζῆλο τήν ὀρθόδοξη ἀλήθεια, καί ἄφησε ἀρκετές ὁμιλίες πού εἶναι γραμμένες μέ γλαφυρότητα καί δύναμη.

Μὴν πιέζεις τόν ἑαυτό σου νά καταγίνεται μέ ὑπερβολική ἐργασία, γιατί εἶναι καλό καί ὠφέλιμο νά τά κάνεις ὅλα μέ μέτρο καί τάξη.

Ἐφραίμ ὁ Σύρος

ΠΕΜΠΤΗ 19

Κατάλυσις εἰς πάντα πλὴν κρέατος

Φιλοθέης τῆς Ἀθηναίας,
Ἀρχίππου ἀποστόλου,
Νικήτα νεομ. τοῦ Ἡπειρώτου

Ἀγ. Ἀν. Ἰούδα α' 11-25 • Λουκ. κγ' 1-31, 33, 45-46

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 20

Κατάλυσις εἰς πάντα πλὴν κρέατος

Λέοντος ἐπισκόπου Κατάνης,
Ἀγάθωνος Πάπα Ρώμης,
Εὐτροπίου, Νεμεσίου

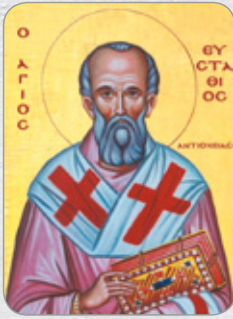
Ψαλμός 8ος

Ὁ Ἅγιος Ἀγάθων ὑπῆρξε ὁ 79ος Πάπας Ρώμης. Καταγόταν ἀπό τὸ Παλέρμο τῆς Σικελίας καί πῆρε μέρος στήν ΣΤ' Οἰκουμενική Σύνοδο πού καταδίκασε τοὺς Μονοφυσίτες. Ἐκοιμήθηκε ἐν Κυρίῳ τὸ 682 μ.Χ.

Ἡ ἀγάπη δέν ἔχει ὅρια καί εἶναι ἀναλγητικό καί παυσίπονο.

Νάγια Γάτου, Ἡ Αγία Φιλοθέη, σ. 97

ΣΑΒΒΑΤΟ 21

Κατάλυσις εἰς πάντα πλὴν κρέατος

Εὐσταθίου Ἀντιοχείας,
Τιμοθέου οἰοῦ,
Ζαχαρίου Ἱεροσολύμων

Ἀγ. Ἀν. Γαλ. ε' 22-στ' 2 • Ματθ. στ' 1-13

*Ξέρεις πόση ἀνάπαυση νιώθουν οἱ κεκοιμημένοι, ὅταν ἀνάβουμε ἓνα κεράκι γι' αὐτούς;
Ἔτσι ἔχει κανεῖς πνευματική ἐπικοινωνία καί μέ τοὺς ζωντανούς καί μέ τοὺς κεκοιμημένους.*

Παῖσιον, Λόγοι, Β', σ. 151

ΚΥΡΙΑΚΗ 22

Κατάλυσις εἰς πάντα πλὴν κρέατος

† ΤΥΡΙΝΗΣ,

Τῶν ἐν τοῖς Εὐγενίου μ.,
Θαλασσίου & Λιμναίου ὁσ.,
Βαραδάτου, Ἀνθούσης

Ἀγ. Ἀν. Ρωμ. ιγ' 11-ῃ 4 • Ματθ. στ' 14-21

Ο ΟΥΡΑΝΙΟΣ

ΠΡΟΣΤΑΤΗΣ ΜΑΣ

Ήταν μεσημέρι, ο κόσμος ελάχιστος, μα και πληθώρα να ήταν δε θα μπορούσε να σταματήσει τα καυτά δάκρυα, τους λυγμούς που ξέσκιζαν την πονεμένη μου καρδιά, καθώς καθόμουν γονατισμένη μπροστά στην ανάγλυφη εικόνα του. Άγνωστο πόση ώρα έκλαιγα, πόσο γοερά και σπαραξικάρδια, όσο δεν είχα κλάψει ποτέ.... «**Έλεος, Ταξιάρχη μου, έλεος σου ζητάω η αμαρτωλή. Είμαι χαμένη, δεν έχω ελπίδα πια από πουθενά. Στα χέρια σου αφήνομαι, στο έλεός σου, στη μεσιτεία σου. Μεσίτευσε στον Κύριο, Μεγαλόχαρε, να μας χαρίσει ένα παιδί. Έλεος σου ζητώ η ταπεινή. Ταξιάρχη μου χάνομαι!**» Αυτά θυμάμαι να ήταν τα λόγια μου που φώναζα και ξανά φώναζα συνέχεια. Προσκυνήσαμε και, αφού ηρέμησα, καθίσαμε παράμερα, έχοντας όμως οπτική επαφή με τη θαυμαστή εικόνα του, και με τον σύζυγό μου διαβάζαμε την παράκληση..... Και τότε τον είδα! Είδα τη μορφή του, που μέχρι εκείνη τη στιγμή φαινόταν σκληρή και πηλινή, να ζωντανεύει. Ένας όμορφος νέος πήρε τη θέση του, με σπατά μαλλιά ως τους ώμους, ανοιχτά καστανά και ένα ροδαλό πρόσωπο. Το βλέμμα

του ήταν στραμμένο αλλού, σοβαρό. Τα μάτια του όλη εκείνη την ώρα δε με κοίταζαν, προφανώς λόγω της αμαρτωλότητάς μου. Κοίταζε αλλού, στο πλάι. Τον ένιωθα σαν να μετεωρίζεται μεταξύ του δικού μας ανθρώπινου κόσμου και του ουρανίου, απόκοσμος, αλλά ταυτόχρονα τον ένιωθα να μου λέει: «**Σ' ακούω. Είμαι εδώ!**»!

.... Με το ένα μου μάτι διάβαζα την παράκληση και με το άλλο μου θαύμαζα τη μορφή του, που μ' είχε συνεπάρει. Όσο τον έβλεπα, τόσο με περισσότερο ενθουσιασμό έβαλα την παράκλησή του. Όσο με ενθουσιασμό έβαλα, τόσο η μορφή του Αρχαγγέλου γλύκαινε και, όσο η μορφή του γινότανε πιο γλυκιά, τόσο μέσα μου η ελπίδα για το θαύμα γιγάντωνε, έκανε ρίζες στην καρδιά μου και αγκυροβολούσε στην ψυχή μου με τη χρυσή άγκυρα της βεβαίας πίστης. Πώς να σας περιγράψω το πώς ένιωθα; Δεν μπορώ! Ήταν κάτι πρωτόγνωρο, αιθέριο, ουράνιο· «**άρρητα ρήματα**», κατά τον Απόστολο Παύλο.

Τελειώσαμε την παράκληση, δεν μίλησα, δεν είπα τίποτα σε κανέναν. Απορούσα τι είχα δει. Ήταν το βίωμα καινοφανές. Η πίστη για τη μεσιτεία και την αρωγή του είχαν πια γίνει πεποίθηση και βεβαιότητα. Ήμουν τόσο σίγουρη, όσο σίγουρη ήμουν ότι υπάρχουν!

«**Τα αδύνατα παρά τοις ανθρώποις, δυνατά παρά τω Θεώ.**» Και «Όπου Θεός βούλεται νικάται φύσεως τάξις». Τον Ιούλιο τον επισκεφθήκαμε και χωρίς ιατρική βοήθεια, τέσσερις μήνες αργότερα, ανήμερα της Σύναξης των Αρχαγγέλων - 8 Νοεμβρίου - ήταν η γόνιμή μου ημέρα! Για πρώτη φορά μετά από 5 χρόνια προσπαθειών ήμουν έγκυος! Ακόμα ηχούν στ' αυτιά μου τα λόγια του μικροβιολόγου γιατρού, που τον επισκεφθήκαμε: «**Φυσικά και είστε έγγυος, 392 μονάδες!**»!

Το κοριτσάκι μας ήρθε στη ζωή στις 25 Ιουλίου του 2012 και κοινή επιθυμία όλων των συγγενών ήταν να κάνουμε το ελάχιστο προς τον Αρχάγγελο Μιχαήλ και να την ονομάσουμε Μιχαέλα! Είθε ο Αρχάγγελος να την προστατεύει πάντοτε σε όλη την πορεία της ζωής της και να την οδηγεί στον δρόμο του Θεού προς δόξα Του.

Συγχωρέστε με, που μακρηγόρησα, Πατέρα Ευστράτιε. Εύχομαι ο Χριστός και οι Αρχάγγελοι να σας σκέπουν και να σας βοηθούν στο συγγραφικό και στο ποιμαντικό σας έργο. Την ευχή του Ταξιάρχη μας να έχουμε όλοι.

Με βαθιά εκτίμηση Σταύρος και Αглаΐα Πετρίδη,
Ηραΐστου 21, Αγία Παρασκευή, Αθήναι

Ο κεραμιστής Δημήτρης Σταμάτης
διδάσκει την τέχνη του κεραμιστού
στα εγγονάκια του.

